Sfânt cuptor al suferinţei,
ce mă arzi, fără să pier,
/: aripi noi dai tu credinţei,
să mă 'nalțe către Cer! :/

**Iar din lutul ce-nfăşoară viaţa sufletului meu,
/: Tu faci zilnic să răsară
Chipul sfânt din Dumnezeu! :/**

Îmi țeşi haine din lumina
veşnicei neprihăniri,
/: curăţindu-mi toată tina,
omeneştei mele firi. :/

Sfânt cuptor de suferinţă
tu de Domnu-ai fost sfinţit,
/: când pe cruce-a Lui Fiinţă,
pentru mine S-a jertfit!... :/

**Mă sfinţeşte totdeauna,
o, cerescule cuptor,
/: ca să pot primi
cununa
la sfârşit, biruitor! :/**